Utflykt till Växjö 26 oktober

Vår resa gick till idel historiska platser. Vårt första besök gällde vår Domkyrka, vi hör ju till Växjö stift. Guiden tillika präst visade oss kyrkan, berättade om dess historia, förde oss till Bertil Valliens altarskåp, till Livets och kunskapens träd av glaskonstnären Erik Höglund och konstsmeden Lars Larsson, till Livets källa av Göran Wärff, till Bo Beskows glasmålningar. En skicklig, kunnig guide som uppskattades av oss.

På altarets baksida.

Från kyrkan gick vi till Sveriges äldsta familjeägda konditori, Broqvists vid Stora torget där vi serverades rejäla frallor till vårt kaffe. Flera ville passa på tillfället att dessutom beställa in en Napoleonbakelse som är en specialitet för Broqvists och som introducerades i Sverige i mitten av artonhundratalet av förfadern Johan Broqvist som varit i lära i Wien.

Därefter tog Thomas buss oss till Kulturarvscentrum där vi förevisades den stora glassamlingen där det mesta av svenskt glas fanns i långa montrar.

Bussen tog oss sedan tillbaka till centrum och landshövdingeresidenset. Huset byggdes på 1850-talet efter en stor brand och ger karaktär åt det Stora torget. Här bor landshövding Maria Arnholm, och här sammanträder hon med länsrådet och samordnar den statliga verksamheten i länet. Vårt besök gällde paradvåningen som sträcker sig sextio meter lång längs fasaden utmed torget.

Rum efter rum i fil möblerade med vackra möbler, ofta tillverkade i Småland, lokalvävda röllakansmattor, en samling tavlor på väggarna och annan konst, samt längst in kungens sovrum att ta i anspråk när han kommer till Växjö. Några mattor var designade i Sverige men vävda i Ukraina. Ett nöje att få se och här guidades vi av länsantikvarien.

Efter alla dessa skönhetsupplevelser var vi nog alla mycket hungriga. Vi fick äta på den restaurang som var beredd att servera oss mitt på eftermiddagen. Om det hade varit sommar hade vi nog njutit av utsikten över Växjösjön. Tyvärr var maten lite tråkig.

Vi hade den nya Whispersanläggningen med och delade ut i bussen. Varje deltagare fick en mottagare att fästa vid sitt öra, och som deltagarna hade med sig hela dagen. De fick stänga av apparaten mellan guidetillfällena. Flera deltagare som hade god hörsel kommenterade att det ändå var hjälpsamt för dem att ha denna åtgärd som gjorde att de hörde bra vad guiden sa även om de gick och tittade på något en bit bort.

Växjö är ändå en fin stad nära oss!

November 2026

Eva R